

Rok 2022 – 17. ročník

David Vecko a Jakub Šeda

K dramatické události došlo večer na počátku září 2022 u nádraží v **Potštejně** na Rychnovsku. Dva kamarádi, sedmnáctiletý David Vecko a patnáctiletý Jakub Šeda, šli na vlak, když uslyšeli zoufalý ženský křik. Nedaleko cesty uviděli zápasící dvojici ve středním věku. Žena ležela na zemi, muž na ní seděl a lanem ji omotával krk. Chlapci neváhali ani okamžik. Zatímco Jakub telefonoval na městskou policii, David se holýma rukama vrhnul na rozzuřeného muže. Strčil do něj tak silně, až se násilník svalil z těla škrcené ženy. Agresor pak utekl ke svému autu a z místa činu odjel. Narazil při tom do protijedoucího auta. Poté již přijela policie. Ukázalo se, že šlo o hádku mezi opilým cizincem a jeho bývalou těhotnou přítelkyní. Napadená cizinka byla převezena do nemocnice, odkud ji po ošetření propustili. O pár hodin později došlo v Hradci Králové k dopravní nehodě dvou vozidel. Dopravní policie zjistila, že jedním z řidičů je muž, po kterém se pátrá v souvislosti s případem z Potštejna. Kriminálníisté proto cizince kromě pokusu o vraždu obvinili i z trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky. Policie ocenila duchapřítomnost obou studentů, jejichž pohotová reakce ženě zachránila život.

Rodina Michalcových

Ve **Starých Splavech** v kempu u Máchova jezera na Českolipsku došlo v polovině července 2022 pozdě večer v jedné z chatek k hádce. Silně opilý pětadvacetiletý muž ztropil hlasitou žárlivou scénu své přítelkyni a pak ji venku začal brutálně bít. Strhnul ji za vlasy na zem, tloukl do hlavy a do žeber a vyhrožoval zabitím. Dívky se slovně zastala nejprve pětaticetiletá Kateřina Michalcová, která v sousední chatce trávila dovolenou s manželem Pavlem a třemi dětmi – Davidem, Nicolou a Matějem. Tím však na sebe strhla agresorovu pozornost. Ten se rozeběhl k chatě Michalcových, kde se mu jako první postavil sedmnáctiletý David. Nechtěl ho pustit blíž kvůli třináctileté sestře a čtyřletému bratříčkovi. Na pomoc mu okamžitě přispěchal otec. Zavalitý násilník ale oba přetlačil a do jejich chaty vniknul. Zde před zraky dětí srazil sedmatřicetiletého otce rodiny k zemi, kde ho udeřil několikrát pěstí do hlavy. Pak napadl jejich maminku, jež šla synovi a manželovi na pomoc. I ona skončila jeho rukou na podlaze. Při tom utrpěla úraz na noze a zkolabovala. Opilý muž při svém řádění navíc všem vyhrožoval, že je zabije. David pak vzal útočnicka „do kravaty“ a z chatky se mu ho podařilo odtáhnout. Pak již zasáhla přivolaná policejní hlídka a záchranáři. K zadržení agresora museli policisté nakonec použít donucovací prostředky.

Adam Fikar

Ve **Dvoře Králové** na Trutnovsku vygradovaly na konci srpna 2022 krátce po osmé hodině mezi partnery jejich dlouhodobé spory a hádky. Čtyřiatřicetiletý muž vyvlekl mladou ženu z jejího bytu a při potyčce jí před domem zasadil nožem několik bodnořezných ran do oblasti hrudníku a břicha. Surovému incidentu byl po celou dobu přítomen jejich malý syn. V pokračování brutálního počínání mu zabránil kolemjdoucí pětatřicetiletý Adam Fikar, podnikatel ve stavebnictví. Třebaže měl násilník nůž stále v ruce, zachránce ho pohotově strhl z napadené Lucie na zem. Než dorazila policie, agresor obrátil zbraň proti sobě a usmrtil se. Záchranáři odvezli ženu ve velmi těžkém zdravotním stavu do nemocnice, kde se podrobila několika operacím. Svým neohroženým jednáním jí podle policie pan Fikar zachránil život. Nyní je již matka dvou dětí zase v pořádku.

Rok 2021 – 16. ročník

Miroslav Fenik in memoriam

V **Ohrazenicích** na Příbramsku v polovině prosince 2020 spali v podkroví rodinného domku dvaatřicetiletý podnikatel Miroslav Fenik s manželkou Karolínou a dvouletým Mirečkem. Uprostřed noci Miroslava vzbudil kouř a horko. Na nic nečekal. Probudil ženu a běžel do vedlejšího pokoje pro syna. Chránil ho vlastním oblečením a vrátil se s ním do ložnice. Požár, který se šířil z přízemí, rychle nabíral na síle. Popálená Karolína se mezitím dostala oknem na střechu, kam jí manžel podal synka. V náručí s ním se okamžitým skokem zachránila. Z domku se však Miroslav sám už dostat nedokázal. Do jeho záchrany se obětavě zapojili jeho otec a mladší bratr. Marně. Až hasiči našli tělo Miroslava zaklíněné pod oknem v podkroví. Přes veškerou snahu zdravotníků se ho již nepodařilo oživit. Karolína byla dlouho hospitalizovaná na popáleninovém oddělení. Mireček, který se nadýchal nebezpečného kouře, musel být odvezen do nemocnice. Oba další příbuzní utrpěli popáleniny a řezné rány od skla, kvůli kterým museli být též transportováni do nemocnice. Prezident republiky v roce 2021 udělil Miroslavu Fenikovi Medaili Za hrdinství in memoriam.

Antonín Červenák

V **Mikulově** na konci listopadu 2020 před polednem ve vestibulu činžovního domu nečekaně a bezdůvodně zaútočil americký stafordský teriér na třiasedmdesátiletého muže. Pes seniora, který zde bydlel, velmi vážně zranil na rukách, krku, obličeji i hlavě. Pes pokousal na rukou též ženu, jež ho měla v době incidentu na starosti, a snažila se mu marně v útoku na muže bránit. (Šlo o partnerku majitele psa.) Fatální konec našťastí odvrátil bleskurychlou reakcí jednačtyřicetiletý Antonín Červenák, další obyvatel domu. Vyběhl ze svého bytu a holýma rukama se neohroženě postavil rozzuřenému psu. Zklidnil ho a odvedl do bytu jeho majitele.

Poté teprve dorazila policie a záchranka. Pan Červenák, pracující jako brigádník, vyvázl bez zranění, ale senior má na hlavě trvalé následky. Majitel psa při následném řešení tohoto incidentu s policií příkladně a odpovědně spolupracoval. Po neúspěšných pokusech o převýchovu byl však pes na radu odborníků nakonec utracen.

Rok 2020 – 15. ročník

Vlastimil Zajíček a Pavel Kott

V **Herstošicích** na Karlovarsku došlo v polovině ledna 2020 přímo v obci k autonehodě dvou osobních aut, kdy jedno z nich skončilo v rybníku. Místní sedmadvacetiletý Vlastimil Zajíček a devětačtyřicetiletý Pavel Kott vše viděli. Na nic nečekali a běželi ze svých domovů na pomoc. Ledová voda začala rozbitými okny rychle plnit kabinu, a tak se bez ohledu na chladné počasí okamžitě vrhli k potápějícímu se vozidlu. Tři zranění se jim podařilo dostat na břeh, ale poslední dívka stále zůstávala v autě zaklíněná. Vlastimil, jehož za nohy jistil pan Pavel, se proto potápěl otevřeným kufrem auta k uvězněné dívce, aby ji dostal nad hladinu. Podařilo se mu to až po několika marných pokusech. Zázemí se následně všem zachráněným z obou vozidel i záchráncům dostalo v domě Zajíčkových. Do nemocnice musel jen Vlastimil kvůli výměně zničeného kochleárního implantátu (naslouchátko). Zasahující hasiči jednoznačně vyhodnotili, že se posádce potopeného auta podařilo zachránit životy pouze díky odvaze a rozhodnosti těchto mužů.

Ivo Raisr

Ráno v polovině září 2019 na lince Liberec - Praha ve 100km rychlosti nedaleko **Hodkovic nad Mohelkou** nečekaně zkolaboval řidič autobusu. Jednačtyřicetiletý IT odborník Ivo Raisr, jenž jel v tomto spoji náhodou, v té chvíli pracoval na notebooku; ostatní cestující si četli či pospávali. Vozidlo s téměř padesáti cestujícími nabouralo na čtyřproudé vozovce do svodidel tak silně, že se bezvládné řidičovo tělo zhroutilo pod volant a vůz začal v serpentínách nekontrolovatelně kličkovat. Hrozilo, že se zřítí ze srázu. Pan Raisr, třebaže neuměl řídit autobus, se okamžitě rozhodl a skočil za volant. Řidič v bezvědomí měl však zaklíněné nohy v pedálech, takže nešla sešlápnout brzda. Odvážný muž proto křičel na ostatní cestující, aby řidiče vytáhli do uličky a zavolali záchranku. Asi po kilometru jízdy dovezl autobus na parkoviště u benzinové pumpy. To už na místo jeli záchranáři a policisté. Ti uvedli, že svým činem Ivo Raisr zamezil zraněním cestujících a pravděpodobně zachránil i jejich životy.

Rok 2019 – 14. ročník

Kateřina Svobodová, Martina Hédervári a Eva Růžičková

Na oddělení hematologie pražské nemocnice na **Vinohradech** se na počátku března 2019 před půlnocí střílelo. Čtyřiasedmdesátiletý pacient naprosto neočekávaně vystřelil na další dva nemocné, kteří s ním leželi na pokoji. Staršího střelil do hlavy a ten okamžitě upadl do bezvědomí. Druhého pacienta postřelil. Střelícího seniora zpacifikovaly tři zdravotní sestry, jež se do pokoje neohroženě rozeběhly okamžitě, jak zaslechly střelbu. Odzbrojily ho a začaly resuscitaci těžce zraněného muže. To už do nemocnice dorazila policejní jednotka a zajistila střelce. Pětašedesátiletý pacient se v nemocnici úspěšně léčil s onkologickým onemocněním, ale v důsledku střelného zranění krátce nato zemřel. Zranění mladšího pacienta nebylo tak vážné. Podle policistů velmi vážně nemocný senior zbraň držel legálně. Odvezli ho do vazební věznice, kde po několika týdnech na nemocničním oddělení zemřel. Statečné počínání sester, které v době střelby nemohly naprosto tušit, co se za dveřmi nemocničního pokoje stalo, kdo střílel a o jakou zbraň se jedná, je obdivuhodné.

Tomáš Kohoutek

Na konci dubna 2019 hodinu po půlnoci čtyřiatřicetiletý muž zaparkoval auto na **Vinohradech** v Praze a z neznámého důvodu začal demolovat mobilní dopravní značky. Kopal do nich a povalil je na zem. Vandala okřikly dvě ženy, jež šly okolo, a tak násilník obrátil svůj hněv proti nim. Urážel je a byl na ně sprostý. Tato vulgarita vyvolala reakci dalšího náhodného svědka incidentu, který se žen gentlemansky zastal. Útočník okamžitě svou pozornost a agresi nasměroval na něj. Po několika ostrých slovech jednačtyřicetiletého Tomáše Kohoutka uhodil pěstmi, pak přidal kopance, což s malými přestávkami zopakoval dvakrát, načež vytáhl nůž. Tím bezbrannému panu Kohoutkovi, zaměstnanci ředitelství ČD, způsobil řadu bodnořezných ran. Útočník následně utekl domů, kde ho ale rychle vypátrali policisté. Pan Kohoutek je v pořádku.

Rok 2018 – 13. ročník

Josef Červenka

Navečer na počátku června 2018 došlo v **Brně** na cyklostezce u Svratky ke konfliktu mezi jakýmsi cyklistou a mladým párem kvůli jejich dvěma volně pobíhajícím pitbulům. Muž se ženou ho nakonec srazili za zem a začali surově bít. V tu chvíli jel okolo další cyklista, sedmačtyřicetiletý Josef Červenka, který mu ihned běžel na pomoc. Za to dostal ránu od útočníka do obličeje. Cyklista schoulený na zemi v ten okamžik na nic nečekal a ujel, aniž by se staral, co bude s jeho zachráncem. J. Červenka tak čelil sám dalším ranám statného násilníka. Přesto se mu podařilo zavolat tísňovou linku. Mladá žena mu kvůli tomu mobil vytrhla, odhodila z dosahu a její agresivní druh jej znovu začal bít. Dvojice poté odkráčela, ale hned ji zadrželi příjíždějící policisté. Jak se ukázalo, jednalo se o známou výtržnickou dvojici, navíc pod vlivem alkoholu. Josef Červenka, který svůj statečný zásah odnesl tržnou ranou na čele a podlitinami po celém obličeji, musel být ošetřen v nemocnici.

Jiří Hájek

Na počátku října 2017 odpoledne cestovala v **Ostravě** zaplněným městským autobusem mladá maminka s desetiměsíční dcerkou v kočárku. Po chvíli k ní přistoupila neznámá žena přibližně ve stejném věku a zeptala se jí, jestli její dítě je kluk. Vypadala jako pod vlivem drog, měla modřiny a podlitiny. Než jí maminka stačila odpovědět, začala se chovat agresivně a nadávat jí. Pak vytáhla dlouhé ostré nůžky, kterými zamířila na její krk. Maminka jí proto začala kroutit ruku, aby pustila nůžky, současně ji táhla od kočárku pryč a volala o pomoc. Jako jediný z cestujících okamžitě přiběhl od zadních sedadel k zápasícím ženám sedmatřicetiletý Jiří Hájek. Útočníci povalil na podlahu a sebral jí nůžky. Potom ji už i s řidičem „hlídal“ až do příjezdu policistů. Svojí odvahou a pohotovostí tak dítě i napadenou matku zachránil. Při vyšetřování se ukázalo, že duševní stav nebezpečné ženy vyžaduje hospitalizaci na psychiatrii.

Rok 2017 – 12. ročník

Pavel Skuhrovec

V **Příbrami** na počátku dubna 2017 zachvátil v noci rodinný dům ve starší zástavbě požár. Devětatřicetiletý Pavel Skuhrovec ze sousedního domu na nic nečekal a vyběhl na ulici. Tam už byla v bezpečí z hořícího domu matka s šestiletou dcerkou. V prvním patře ale zůstala uvězněna jedenáctiletá dvojčata. Holčička se objevila u okna, a proto na ni soused začal volat, ať se nebojí, sedne si na parapet a skočí dolů, že ji určitě chytí. Holčička poslechla, a tak se i ona díky pohotovému zachránci ocitla poměrně rychle mimo nebezpečí.

Druhé dítě, chlapec, se však neozýval. Pan Skuhrovec bez zaváhání vběhl do hořícího domu jej hledat. Po chvíli se však musel vrátit na ulici, aby se nadýchal čerstvého vzduchu. To už na místo přijeli hasiči, kteří mu nedovolili se pro chlapce vrátit. Podle informací Pavla jej rychle našli a z domu vynesli. Pepík se nadýchal kouře a nebezpečných zplodin, a proto jej záchranná služba odvezla do nemocnice, kde však po třech dnech zemřel. Pan Skuhrovec si dodnes vyčítá, že se mu i jeho nepodařilo zachránit.

Martin Zajíček

V **Petřvaldu** na Karvinsku vyústily na počátku dubna 2017 odpoledne dlouhodobé sousedské spory ve střelbu. Důvodem byla načerno postavená rezidence sedmačtyřicetiletého Maroše Gajdošíka ze Slovenska, jenž neoprávněně zabral i pozemky sousedům. Ti se proti tomu opakovaně ohrazovali, ale sklidili od něj nadávky, naschvály a hrozby smrti. V osudný den čekal agresivní podnikatel na manžele Mališovy, kteří se chystali odjet. Nejprve na ně křičel nadávky a pak začal střílet nelegální zbraní. Čtyřiapadesátiletého Miroslava několikrát zasáhl do hrudníku a srdce. Jeho manželka vyvázla bez zranění jen kvůli zaseknutému náboji v hlavni. Jako první k nim přiběhl jejich soused dvaadesátiletý Antonín Schneider. Dvačtyřicetiletý

Martin Zajíček, další souseď, ale bezprostředně riskoval svůj život při poskytování první pomoci těžce zraněnému Miroslavovi. Stále ozbrojený pachatel totiž začal polévat auto a dům napadených manželů hořlavinou, kterou zapálil. Raněný Miroslav prosil, ať Martin zachrání jejich dům. To taky pan Zajíček udělal. Poté kromě složek IZS, jež navigoval A. Schneider, dorazila i „zásahovka“. Nebezpečný agresor se však střelil do spánku. Oba zranění byli v kritickém stavu odvezeni do nemocnice a přežili. Odsouzený útočník přišel o zrak.

Rok 2016 – 11. ročník

Kristýna Kovaříková

Večer před Vánoci roku 2015 došlo v bytě na **Praze 6** k rozepři mezi partnery. Opilý muž ženu nejprve napadl slovně, později i fyzicky. V jejím bití pokračoval i venku na chodníku, a když upadla, začal do ní kopat. Agresivní muž svého jednání nenechal i přes opakované výzvy náhodného chodce. Napadené ženě pomohla až další kolemjdoucí čtyřicetiletá Kristýna Kovaříková, která násilníkovi nastříkala do obličeje pepřový sprej. Ten pak z místa činu utekl a silně krvácející žena musela být převezena k ošetření do nemocnice. Ukázalo se, že agresor je velmi nebezpečný recidivista. Díky své rozhodnosti a odvaze zachránila Kristýna život neznámé ženě.

Nuriman Kaliev

Odpoledne na konci října 2015 chtěl na rušné ulici **Prahy 4** muž ukrást mobil dívce, která jím zrovna fotografovala. Strhl ji na zem, zaklekl na ni a několikrát ji udeřil do obličeje. Pak ji začal škrtit její šálou, kterou jí cpal i do úst, aby nemohla volat o pomoc. Jeho surového počínání si naštěstí všimli dva kolemjdoucí mladíci. Násilníka okřikli a ten se dal rychle na útěk. Zatímco sedmnáctiletý Nuriman Kaliev jej okamžitě začal pronásledovat, jeho kamarád pomáhal napadené slečně vstát. Mladík lupiče dohonil a začali se spolu prát. To ale již zasáhli kolem projíždějící policisté. Ukázalo se, že jde o dvaatřicetiletého recidivistu.

Rok 2015 – 10. ročník

Květoslava Adamcová

V **Ostravě** v polovině června 2015 přistoupil do městského trolejbusu opilý muž ve středním věku. Nejprve se devětapadesátiletá řidička Květoslava Adamcová domnívala, že si chce od ní zakoupit jízdenku. On však na ni s nožem v ruce začal křičet, že cestujícím ublíží, jestli nebude pokračovat v jízdě, a proto ho raději poslechla. Násilník se mezitím obrátil se zbraní v ruce asi na patnáct cestujících – své rukojmí. Pak se znovu začal dobývat do kabiny řidičky, která však nepropadla panice. Na nejbližší zastávce otevřela dveře a křičela, ať všichni vystoupí a těm venku řeknou, ať nenastupují. Sama pak jen s násilníkem pokračovala v jízdě. V místě, kde se nepohybovaly další osoby, zastavila, a on se proto vzteky snažil rozbít sklo dělicí ho od ní. Paní Adamcová se jeho jednání nezalekla, nebezpečného násilníka uvnitř zamkla, načež utekla z vozu postranními dveřmi. Muži se přesto podařilo z trolejbusu násilím uniknout a snažil se dostat do dalšího linkového vozu, který právě přijel. V tom mu ale už zabránili přivolání policisté. Protože byl však už dříve zbaven svéprávnosti, skončil v psychiatrické léčebně.

Jan Rom a Petr Dřevíkovský

V polovině července 2015 došlo k vážné autonehodě u osady **Hrádeček** na Trutnovsku. Osobní auto sjelo mimo silnici, narazilo do stromu a začalo hořet. Kolem místa nehody projížděl

šestašedesátiletý Jan Rom s manželkou. Když viděl, co se stalo, zastavil, jeho paní telefonovala pro pomoc a on běžel k havarovanému autu. S pomocí dřevěného polena rozbil okno u řidiče a vytáhl ho ven do bezpečí. Všude již bylo plno kouře. Teprve potom se od devatenáctiletého mladíka, který se probрал z bezvědomí, dozvěděl, že ve voze je ještě jeho dívka. V tu dobu kolem jel dvačtyřicetiletý motorista Petr Dřevíkovský. I on zastavil a hned se přidal k prvnímu zachránci. Společnými silami vytáhli bočním okénkem šestnáctiletou dívku a až do příjezdu složek IZS pečovali o oba zraněné.

Rok 2014 – 9. ročník

J. C.

V **Praze** si na počátku května 2014 během jízdy městským autobusem všimla cestující žena, že jeden pasažér ničí sedačky, a upozornila na něj řidiče. Za to si od vandala vysloužila přívál sprostých slov. Když to slyšel spolucestující třicetiletý J. C., zaměstnanec státní správy, okamžitě se jí gentlemansky zastal. Poté, co oba muži přestoupili na Černém Mostě z autobusu do metra, hrubián obrátil svoji agresivitu proti J. C. Nadával mu, vyhrožoval a po vystoupení jej na nástupišti tvrdě fyzicky napadl. Pak zmizel do vagónu a chtěl odjet. Netušil však, že incident viděli městští strážníci, kteří ho vzápětí zajistili a předali Policii ČR.

Petr Dlouhý

Z parkoviště ve **Štěchovicích** u Prahy sjelo o prázdninách 2014 osobní auto i s řidičem do

Vltavy. Na břehu tomu přihlíželo několik diváků a někteří si nehodu i fotografovali. Šlo o minuty. Ačkoliv se třicetiletý stavbyvedoucí Petr Dlouhý nacházel na druhém břehu řeky a potápějící se auto bylo už vzdáleno na 10 m od břehu, přeběhl most, skočil do vody, rozbil sklo a vyprostil z auta staršího řidiče. Protože muž byl invalidní, jeho záchrana stála Petra mnoho sil. Naprosto vyčerpán dostal seniora na břeh. Teprve poté dorazily všechny složky IZS. Lékaři oběma mužům – zachránci i zachráněnému – ošetřili lehčí řezné rány od skla.

Rok 2013 – 8. ročník

Stanislav Vojtěch

Na počátku října 2012 před půlnocí vešla do restaurace Ulita v **Chotěboři** na Havlíčkobrodsku, kde bylo plno lidí na diskotéce, skupinka cizinců z nedaleké svatby. Jeden z nich požádal

provozni restaurace, aby od jeho přátel nebrala peníze, protože jsou to jeho hosté. Ti však naléhali, aby si od nich nechala zaplatit, protože jejich přítel je bez peněz. Barmanka souhlasila a jednu rundu si jimi uhradit nechala. Podnapilý muž jí proto začal nadávat, až se mladé ženy zastali další dva hosté z restaurace. Poté skupinka raději odešla. Po chvíli se však agresivní cizinec vrátil a na zastávce barmanky zaútočil sekerou a paralyzérem. Oba vážně zranil. V sále zavládla panika. Devětadvacetiletý Stanislav Vojtěch, brigádník v restauraci, na nic nečekal, vyběhl od barového pultu a židlí opilého násilníka přitlačil ke zdi. Přitom mu vyrazil z ruky sekeru, takže útočník nemohl pokračovat v řádění. Opilci se však podařilo vyprostit a utéct do nedaleké restaurace, kde se zabarikádoval. Po cestě ještě stačil pořezat nožem další dva

hosty, kteří mu bránili v útěku. Poté již dorazila policie a cizince zajistila.

Jan Tyburec

V polovině června 2013 se dva teenageři koupali v Křemelce u **Strakonice** poblíž jezu, třebaže je lidé upozorňovali na nebezpečí velké vody po nedávných povodních. Mladíci varování neuposlechli a za chvíli je vodní vír stáhnul pod samotný jez. Mezi lidmi, které topící se mladíky pozorovali bezpečně z břehu, byl i šestadvacetiletý Jan Tyburec. Věděl, v jakém jsou nebezpečí. Nejenže se sám na tomto místě kdysi topil, ale pomohl již i několika tonoucím. Přesto nezaváhal. Skočil do vody a křičel, aby chlapci plavali k prostřednímu pilíři, že je tam chytne. Jednomu se to podařilo, ale druhému už došly síly. Po několika minutách se jeho bezvládné tělo dostalo konečně z nebezpečného bubnu na volnou řeku. Odtud ho Jan vytáhl na břeh a začal s oživováním. Po chvíli ho vystřídal voják z povolání, který šel zrovna kolem. Potom záchranáři transportovali mladíka ve vážném stavu vrtulníkem do nemocnice. Vše dobře dopadlo.

Rok 2012 – 7. ročník

Petr Pánek

V obci **Skorkov** na Mladoboleslavsku došlo v polovině listopadu 2011 ráno k výbuchu v kotelně rodinného domku, v němž spala třiadvacetiletá Marcela Bártková se synem a synovcem. Po ohlušující explozi se ihned sesunula téměř polovina čerstvě zrekonstruovaného domu, a proto se jeho obyvatelé vlastními silami už nemohli dostat do bezpečí. Duchapřítomně jim však přiběhl přes zahradu na pomoc jejich soused, čtyřiatřicetiletý Petr Pánek, místní podnikatel. Přistavil si žebřík k altánku, a tak se dostal na výbuchem poškozené venkovní dřevěné schodiště a vnikl do domu. Všude prskala elektřina a kvůli prachu nebylo vidět na krok. Po zbytku schodiště nejprve vyvedl obě malé děti a pak se vrátil pro sousedku. Nikomu se nic vážného nestalo. Hasiči se vyjádřili, že situace na místě byla životu nebezpečná tím, že výbuchem se obnažily elektrické kabely a všude byla voda ze zdevastované expanzní nádrže kotle. Navíc akutně hrozilo zřícení zbývající části domu.

Pavla Talířová a Mirza Crnovršanin

Na počátku října 2011 večer byla na zahradě v obci **Římov** na Českobudějovicku devětadvacetiletá Pavla Talířová se svým pětadvacetiletým přítelem Mirzou Crnovršaninem. Nejdříve uslyšeli volání o pomoc a až pak uviděli neznámého útočníka, jak bodá nožem jejich souseda Radka Poutníka. Šlo o potyčku kvůli nesplacenému dluhu. Bylo nepochybné, že bez cizí pomoci nemá šanci útok přežít. Mirza se proto bez rozmýšlení a jen s holýma rukama pokusil ozbrojeného násilníka zadržet. Ten se mu však po chvíli vysmekl a pokusil se utéct. Pavla neztratila duchapřítomnost a srazila stále ozbrojeného pachatele na zem. Mirzovi, který se zabývá bojovým uměním, se pak podařilo držet pachatele až do příjezdu policie. Mezitím Pavla s pomocí sousedů přivolala záchrannou službu a ošetřovala raněného souseda. Měl probodnutou levou plíci a dvaatřicet bodných ran po celém těle. Lékaři řekli, že přežil zázrakem a jen díky svým zachráncům.

Rok 2011 – 6. ročník

Martin Diamant

Na počátku března 2011 jel okolo třiadvacaté hodiny metrem C devětadvacetiletý Martin Diamant. Přímou ve voze se zastal neznámého cestujícího a jeho partnerky, které urážel a fyzicky napadl nějaký muž. Třebaže svědkem tohoto incidentu bylo více lidí, k Martinovi se přidal jen jeden cestující. Zamířili k napadené dvojici cizinců, a upoutali tak na sebe násilníkovu pozornost. Začala potyčka. Vlak zastavil ve stanici **Kobyliisy** a Martinovi se podařilo výtržníka vytlačit z vagonu na nástupiště. Ten se ale do vozu vrátil a vytáhl nůž. Ostatní cestující utekli dalšími dveřmi pryč. Martin z vozu také utekl, duchapřítomně však kontaktoval strojvedoucího, který okamžitě zavřel dveře vagonu, a celá vlaková souprava zůstala stát. Devětatřicetiletý útočník tak zůstal v pasti až do příchodu policie.

Josef Holák

V polovině srpna 2011 byl ráno na poště v **Jirkově** na Chomutovsku i se svou rodinou osmadvacetiletý Josef Holák, místní podnikatel. Přišel tam jakýsi muž, který klidně stojící lidi ve frontě předběhl. Když se ohradili, začal jim sprostě nadávat. Poté, co se hrubě obořil i na paní Holákovou a staršího pána, vložil se do začínajícího incidentu Josef. Tím na sebe strhnul jeho pozornost. Začala mezi nimi potyčka. Násilník vulgárně nadával a opakovaně Josefa vyzýval, aby šel s ním ven a tam si vše vyříkali. Na to ale Josef nepřistoupil. Když pan Holák později vyšel z pošty, výtržník se na něj vrhnul. Začala rvačka a násilník vytáhl nůž. Několikrát Josefa bodl do hrudníku, poté si vyzvedl balíčky na poště, nasedl do auta a odjel. Agresivní muž byl však záhy dopaden policií. Pan Holák musel podstoupit náročnou operaci, po níž byl na dlouhou dobu v pracovní neschopnosti.

Rok 2010 – 5. ročník

Alena Maráková

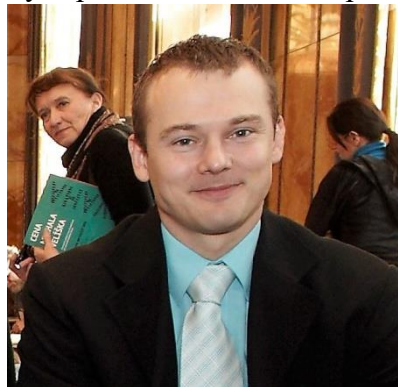
Šestapadesátiletá prodavačka knihupectví obchodního centra v **Krnově** nečekaně uslyšela navečer v září 2010 křik zaměstnankyně ze sousední směnárny. Rozběhla se zjistit, co se kolegyni stalo. Uviděla mohutného muže s ručním granátem v ruce, jenž požadoval peníze a vyhrožoval, že provozovnu vyhodí do vzduchu. Směnárnice přesto začala volat o pomoc a ještě vytočila tísňovou linku. Paní Maráková nezaváhala a vrhla se na lupiče. Společně s dalším mužem se jí podařilo ho strhnout na zem a vyrazit mu granát z ruky. Ukázalo se však, že má ještě pistoli. Pohotoví kolemjdoucí mu nejen zabránili v jejím použití, ale povedlo se jim ho udržet na zemi až do příjezdu policejní hlídky. Muž přitom stále

křičel, že všechny kolem zabije. Nikdo z přítomných totiž netušil, že má u sebe ještě další granát. Při zatýkání došlo k jeho výbuchu. Agresor byl okamžitě mrtvý a šest lidí zraněno. Statečná prodavačka, která jako první našla odvahu postavit se ozbrojenému násilníkovi, si nebezpečnost celé situace uvědomila až další den.

David Bernátek

Byla polovina září 2010, půl šesté ráno, a v pražských **Strašnicích** nemohl čtyřiatřicetiletý

finanční poradce David Bernátek spát. Najednou uslyšel venku zoufalý ženský křik. Rychle se oblékl a vyběhnul ven. U parku, odkud se ozývalo volání, uviděl muže ve středním věku a před ním bezvládně ležící tělo ženy. Najednou křik ustal. David zavolal na muže a ten začal utíkat. Když ho David dohonil, popadl ho za bundu, ale násilník mu vstříkl do očí slzný plyn. Přesto ho David holýma rukama strhl na zem a dokázal udržet, než dorazila policie. Tu mezitím zavolal náhodný svědek, který poté z místa činu odešel. Ukázalo se, že Davidem zadržený muž naplánoval vraždu exmanželky, protože se od něj odstěhovala i s dcerou. Zasadil jí 17 bodnořezných ran. David z rvačky s nebezpečným agresorem vyvázl jen se zlomeninou na paži.

Josef Škrabánek

Čtyřiatřicetiletý Tomáš Voříšek trávil v srpnu 2010 v **Lindavě** na Českolipsku dovolenou s manželkou Terezou, tříletou Lucinkou a půlročním Davidkem, když se obcí nečekaně prohnala tisíciletá voda. Společně se čtyřiapadesátiletým Josefem Škrabánkem při povodni pomáhal sousedovi z vedlejší chalupy odnášet [nábytek](#) do bezpečí. Pak se Tomáš a Josef vydali přes divokou vodu, která jim sahala do pasu, na druhou stranu zaplavené silnice a při chůzi se drželi nataženého lana. Mladého muže ale najednou smetly obrovské vlny a proud s ním smýkl na sloup elektrického vedení. Tomáš se o něj udeřil do hlavy, upadl do bezvědomí a proud ho vlácel dál. Pan Škrabánek za ním okamžitě skočil. Několikrát jej uchopil za paži, ale proud byl natolik silný, že bezvládné tělo se mu nepodařilo vytáhnout do bezpečí. Povodeň vyplavila Tomáše až o několik set metrů dále. Vzápětí přijela záchranná služba, ale mladého muže se už oživit nepodařilo. Josef Škrabánek, místní bagrista, s nasazením vlastního života udělal pro jeho záchranu všechno, co bylo v jeho silách, přesto ho smrt kamaráda stále tíží.

Tereza Lesayová

Skupina asi deseti sedmáků z **Netolic** na Prachaticku si v září 2010 před odpoledním vyučováním zašla k rybníku Mnich. Někteří jezdili na kole, další se věnovali mobilu a jiní se houpali na improvizované houpačce – provazu, který byl přivázán na větví stromu nad hladinou. Martin, neplavec, se chtěl na provaze také pohoupat, ale neudržel se a spadl do rybníka asi 5 m od břehu. Plácal kolem sebe rukama, takže si všechny děti na břehu nejprve myslely, že si dělá legraci. Pak však pochopily, že se topí. Zatímco některé jen volaly o pomoc, další se Martinovi snažily hodit něco do vody, aby zůstal nad hladinou. Třináctiletá Tereзка nakonec skočila za ním a snažila se ho dostat na mělčinu. Byly to dlouhé minuty, kdy byli oba pod hladinou. Nakonec se Terka, dobrá plavkyně, dostala pod spolužáka a na zádech ho „vyvezla“ ke břehu. Odtud chlapce už vytáhly na břeh přihlížející děti. Nebýt vytrvalosti a odvahy Terezky, Martin by se utopil.

Rok 2009 – 4. ročník

Naděžda Rubnerová in memoriam

V červenci 2009 postihla **Benešov nad Ploučnicí** na Děčínsku blesková povodeň. Čtyřicetiletá Naděžda Rubnerová šla navečer do centra městečka za manželem, který pomáhal při velké vodě. Když uslyšela volání o pomoc z domu, který zaplavil potok Bystrá, nezaváhala a přebrodila ulici. Ta v tu chvíli připomínala divokou řeku. Při pohledu do okna zjistila, že hlas patří imobilní paní Cíchové, jež se kvůli poraněné míše mohla pohybovat pouze na vozíku. V této kritické situaci se nedokázala sama dostat z domu do bezpečí a volala o pomoc. Paní Rubnerová se snažila seniorku vytáhnout oknem ven, když přišla nárazová 1,5 m vysoká vlna a strhla ji s sebou. Paní na vozíku později vyprostili hasiči. Tělo paní Rubnerové našli záchranáři až o tři týdny později v Labi u Děčína.

Matěj Novák

Jednadvacetiletý vysokoškolák Matěj Novák přijel na počátku července 2009 do **Litvínova**. Měl zde sjednanou brigádu a večer šel po sídlišti ke známým přenocovat. Ve stejnou dobu mladá Vietnamka zřejmě na chvíli přestala dávat pozor na své malé dítě. To se dostalo až k otevřenému oknu, ze kterého málem vypadlo. Matka si nebezpečí všimla v poslední chvíli a strhla dítě zpět do místnosti. Při záchraně ale sama ztratila stabilitu a vypadla z okna v pátém patře. Stačila se však zachytit rukama za parapet. V ten moment domů přicházel její manžel. Své zoufalé ženě okamžitě přispěchal na pomoc, síly mu však nestačily na to, aby ji dokázal dostat zpět do pokoje. Žena tak doslova vlála několik dlouhých minut z okna a bojovala o svůj život. Když to uviděl Matěj, nezaváhal a okamžitě vyběhl do pátého patra, vyrazil dveře bytu a pomohl bezvládnou ženu

vytáhnout do bezpečí. Ta vzápětí omdlela vysílením. Mladík proto zavolal na tísňovou linku a zkontroloval, jestli nemá zapadlý jazyk. *Pak už mladou maminku převzali do péče hasiči, policisté a záchranka a Matěj nenápadně odešel.*

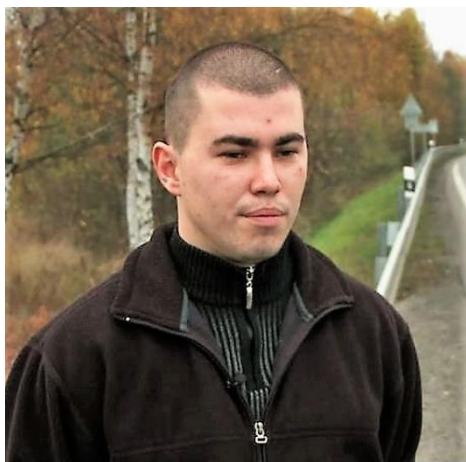
Martin Turták

Čtyřiatřicetiletý Martin Turták, stavbyvedoucí, a jeho patnáctiletý syn zachránili život Lence Zimmermannové, která uvízla v březnu 2009 v **Liberči** na sídlišti ve svém autě. Závada vozu upraveného pro tělesně postižené způsobila zkrat a auto začalo hořet. *Oheň se rychle šířil, žár těžce handicapované ženě ožehl vlasy, oblečení se na ní přilepovalo, přední sklo prasklo a hořící plast jí ze stropu i z palubní desky tekl na nohy. Troubila, ale nikdo jí nepomohl. V tu chvíli jel kolem pan Turták se synem, který ho upozornil na troubící auto. Okamžitě zastavil a vynesl z hořícího vozu ženu a pak i její speciální invalidní vozík. Podle hasičů to bylo necelou minutu předtím, než vozidlo kompletně shořelo. Až když byla popálená žena mimo nebezpečí života, pan Martin zaregistroval, jak řada lidí jeho počínání sleduje z oken a fotografuje mobilními telefony. I hasiče a záchranku musel zavolat sám. Invalidní paní Lenka je nyní již v pořádku a se svým zachráncem se pravidelně stýká.*

Petr Prokeš

Vážnou dopravní nehodou skončil v dubnu 2009 v obci **Vřesová** na Sokolovsku výjezd dobrovolných hasičů k požáru místního skladu pneumatik. Na křižovatce nedalo jejich cisterně přednost osobní auto, a když se mu hasiči snažili vyhnout, narazili do svodidel a jejich velký a těžký vůz se převrátil na střechu. Uvnitř zůstalo šest požárníků včetně velitele zásahu; dva z nich byli těžce zranění a upadali do bezvědomí. Sedmadvacetiletý Petr Prokeš, majitel záchytné stanice, jel právě kolem a pomohl oba bezvládné muže vyprostit z vozu. *Stav jednoho z nich byl komplikovaný, protože, jak se v nemocnici ukázalo, utrpěl několikanásobnou zlomeninu hrudníku. Petr proto použil jedinou funkční kyslíkovou bombu z havarované cisterny a začal s jeho oživováním. To se již k němu ale přidali další kolemjedoucí řidiči. Záchranka v téže době ošetřovala někoho u požáru, a z toho důvodu se na místo dopravní nehody hasičů dostala až za čtvrt hodiny. Do jejího příjezdu se však podařilo udržet oba těžce zraněné muže při vědomí, a tak jim zachránit život.*

Rok 2008 – 3. ročník

Michal Prokýšek

Čtyřiatřicetiletý Michal Prokýšek s přítelkyní Lucií Piálkovou odjeli strávit přelom roku 2007 a 2008 do obce **Nadryby** na Plzeňsku. Konec roku chtěli oslavit s kamarádem Miroslavem Senftem a jeho devítiletým synem na jeho chatě. Večer se pár šel projít, a když se vraceli, uviděli, jak z chaty šlehají plameny. Michal nezaváhal ani okamžik. Vběhl dovnitř, holýma rukama popadl žhavý plynový přímotop, který požár způsobil, a vyhodil ho do chodby. Lucie rozbila okno do další místnosti, kde ještě nehořelo, a křičela, ať všichni tři tudy okamžitě utečou, protože oheň sílí. Navíc reálně hrozil výbuch plynové bomby. Když Michal zjistil, že stojí na zahradě sám, vrhl se opět do plamenů. V místnosti uviděl stát zcela paralyzovaného Mirka s dítětem. S nasazením všech sil je oba z hořící chaty vytáhl do bezpečí, a zachránil jim tak život. Všichni tři skončili s popáleninami v nemocnici. Nejhuř dopadl Michal. Měl popálený obličej, ohněm zdevastované ruce a byl v ohrožení vlastního života.

Josef Pešek

V březnu 2008 se vracel domů šestatřicetiletý podnikatel Josef Pešek. V zatáčce na málo frekventované silničce u **Soběchlebu** na Lounsku uviděl auto v příkopu, které začínalo hořet. Okamžitě zastavil. V havarovaném voze uviděl svého známého a jeho osmiletého syna. Řidič byl těžce zraněný a ani hoch se nehýbal. Protože auto bylo zamčené, snažil se Josef rozbít okno. Rány do skla naštěstí probraly malého Pétu. Posunky mu naznačil, ať stáhne okénko, aby tak mohl zevnitř otevřít dveře auta. Zraněného chlapce odnesl poté do bezpečí a vrátil se pro otce. Ten měl rozdrcený hrtan, polámané a zaklíněné nohy. Auto rychle pohlcovaly plameny a záchrana statného řidiče se mu stále nedařila. Dopravit ho do bezpečí před hrozícím výbuchem pomohl panu Peškovi až kolemjedoucí řidič. Když na místo havárie dojeli hasiči, z auta zbylo už jen ohořelé torzo. Řidič má sice po havárii doživotní následky, nebýt však statečného Josefa, důsledek mikropánku mohl být daleko tragičtější.

Vladimír Dolanský

V červnu 2008 odjeli žáci z chomutovské základní školy na školu v přírodě. V rekreačním areálu v **Bezdružicích** na Tachovsku se školáci nejen učili, ale trávili i volný čas; nejraději na místním koupališti. Mezi desítkami dětí byl i jedenáctiletý Vladimír Dolanský a také asi tříletý klučina. Ten si při chůzi po obrubníku bazénu zamokřil kraťasy. Když si je chtěl vyhrnout, přepadl po hlavě do bazénu, kde se začal topit. Vlád'a dlouho nepřemýšlel a vrhl se chlapečkovi na pomoc. Nikdo jiný si totiž nehody nevšiml. Přeplavav půl bazénu, dítě bleskurychle vytáhl na břeh a byl připravený dát mu umělé dýchání. To naštěstí nebylo potřeba. Teprve poté nehodu oznámil učitelkám. Při záchraně mu pomohl nejen školní kurz první pomoci, ale hlavně praxe z hlídání mladšího brášky. Díky Vlád'ově pohotovému reakci tak nedošlo k neštěstí.

Miroslav Kouba

Na začátku září 2008 v **Chomutově** uslyšel třicetiletý Miroslav Kouba, podnikatel se vzduchotechnikou, velkou ránu a ucítil silný kouř, který se valil z herny v přízemí. Vyšel proto z bytu na chodbu zjistit, co se stalo. Uviděl jakéhosi muže s pistolí v ruce. Rázem mu došlo, že šlo o výstřel. Nezalekl se a začal telefonovat na tísňovou linku. Neznámý muž na něj proto vystřelil a dal se na útěk. Kulka naštěstí Miroslava těsně minula. Ten odvážně začal střelce pronásledovat na ulici a v běhu se mu podařilo dovolat na tísňovou linku. Poté už dorazili policisté a došlo k přestřelce. Při ní nebezpečný vrah smrtelně zranil jednoho z policistů a sám utrpěl průstřel břicha.

Ukázalo se, že jde o devětatřicetiletého narkomana Romana Postla, jenž byl odsouzen v roce 1998 na dlouhé roky do vězení za vraždu člena ochranky na diskotéce. Když byl za dobré chování předčasně propuštěn po devíti letech na svobodu, rozhodl se společností pomstít – za každý rok žaláře zabít jednoho náhodného člověka. Během dvou dnů v září 2008 tak zastřelil dva zcela nevinné muže. Třetí jeho obětí se stal mladý barman chomutovské herny, kterou Postl předtím vyloupil a zapálil. Po několika dnech v nemocnici svému zranění zločinec podlehl, a tak díky pomoci M. Kouby nedokončil svůj hrůzný plán.

Rok 2007 – 2. ročník

Josef Szekulic se synem Josefem a Lubomír Zatloukal

Ke konci dubna 2007 došlo u obce **Konice** na Prostějovsku k vážné dopravní nehodě. Řidič osobního auta nezvládl v zatáčce řízení a po smyku narazil do dvou stromů. Po silném nárazu zůstala tříčlenná posádka ve voze uvězněná a těžce zraněná. Kromě toho auto začalo hořet. V tu chvíli k havarovanému vozidlu dojel Josef Szekulic se synem. Zastavil a oba vyběhli k doutnajícím vraku. Rozbili okénka a dva zraněné vytáhli poměrně rychle ven. Třetí byl ale pevně připoután a podle Josefa staršího šlo o mohutného muže, na jehož vyproštění neměli zachránci sílu. Josef mladší proto zastavil projíždějící vůz s žádostí o pomoc. Řidičem, který na výzvu reagoval, byl jednapadesátiletý Lubomír Zatloukal. Díky němu se podařilo zachránit i třetího muže. Pak vůz už explodoval a během pár minut požár auto úplně rozškvařil. Osobní nasazení a odvahu, při níž tři stateční zachránci riskovali vlastní životy, ocenily všechny tři složky integrovaného záchranného systému (IZS).

Filip Kalkuš

Na počátku srpna 2007 v **Osově** na Berounsku dováděl osmiletý Filip Kalkuš s kamarádem na zahradě u bazénu. Jeho dvouletá sestríčka si hrála na verandě u otce, který pracoval na počítači. Matka dětí chtěla odnést sousedům švestky, a proto z verandy zašla do domu. Odpolední rodinná pohoda se ale zakrátko změnila v závod s časem o záchranu malé Janičky. Ta totiž během okamžiku všem zmizela z dohledu. Dospělí prohledávali každý kout zahrady a Filip pátral u bazénu. Najednou uviděl tělo sestríčky ve vodě pod schody hlavou dolů. Na nic nečekal a vytáhl ji za dupačky na břeh. Holčička byla v bezvědomí a nejevila známky života. Otec dcerce zahájil umělé dýchání, a když přijela záchranka, byla už při vědomí. Odvahu a pohotovost Filipa ocenili nejen přivolání policisté, ale i vedení školy. Otec Janičky se domnívá, že dcerku zlákal sáček křupek u okraje bazénu. Nebýt syna, došlo by k rodinné tragédii.

Jan Sommer, Lukáš Švagr a David Němeček

Mladí vodáci z Říčan u Prahy splouvali v srpnu 2007 Ohři a utábořili se v kempu Hogan u obce **Šabina** na Sokolovsku. Zatímco jejich vedoucí připravovali po obědě další etapu táborové hry, tři kluci ve věku šestnáct a čtrnáct let domývali nedaleko rozvodněné řeky nádoby. V téže době jezdil čtyřletý Dominik Černý podél břehu na kole, z něhož nečekaně spadl. A nejen to. Po pádu se skutálel do vody a silný proud ho odnášel rychle pryč. Jan, Lukáš a David na nic nečekali. V oblečení okamžitě skočili do Ohře a po krátkém zápase s vlnami se jim podařilo klučinu dostat na břeh. Při jeho záchraně tito teenageři riskovali vlastní životy. Chlapec vyvázl bez zranění.

Jiří Pištělka

Večer v září 2007 sjížděl v **Adamově** na Blanensku městský autobus z rozcestí Ptačiny do centra, když proti němu nečekaně vyjelo osobní auto. Jiří Pištělka, řidič autobusu, okamžitě šlápl na brzdy, přesto došlo ke srážce. Navíc malé vozidlo začalo po nárazu hned hořet, proto dvaapadesátiletý autobusák zařadil zpátečku, aby oheň nepřeskočil i na jeho vůz s pasažéry. Potom přispěchal k havarovanému autu s práškovým přístrojem. Třebaže ho plameny přímo ohrožovaly, otevřel násilím dveře vozu a snažil se vytáhnout mladého řidiče ven. Po několika pokusech se mu to konečně podařilo. Zatímco zachráněný v šoku řešil, že v autě nechal cigarety, pan Pištělka k němu poslal neznámou dívku, jež se u večerní nehody také objevila. Řekl jí, ať na mladíka mluví, aby neomdlel. Pak odběhl hasit havarované auto, které znovu plně vzplálo. Při zásahu spotřeboval dva práškové přístroje. Poté sám zavolal hasiče, protože se většina cestujících z autobusu po nehodě rozutekla. Na místě zbyla jen zraněná žena s vnučkou. Všechny tři složky IZS dorazily na místo nehody do deseti minut. Nebýt odvážného pana Pištělky, riskantní jízda mladého řidiče skončila fatálně.

